

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2021.7.1.26>

PAŃSTWOWY INSPEKTORAT ARCHITEKTURY I URBANISTYKI UKRAINY W SYSTEMIE CENTRALNYCH ORGANÓW WŁADZY WYKONAWCZEJ

Olena Gulchak

*aspirant Katedry Prawa Administracyjnego i Finansowego
Narodowego Uniwersytetu „Odeska Akademia Prawnicza” (Odessa, Ukraina)
ORCID ID: 0000-0003-1681-9697
E-mail: olenagul292@gmail.com*

Adnotacja. Artykuł poświęcono badaniu specyfiki statusu administracyjnoprawnego Państwowego Inspektoratu Architektury i Urbanistyki Ukrainy. Należy zauważyć, że utworzenie Państwowego Inspektoratu Architektury i Urbanistyki Ukrainy jest konsekwencją stosowania sukcesji publicznej poprzez nabycie statusu prawnego w sposób pochodny, przewidujący przeniesienie funkcji i uprawnień z już funkcjonujących organów.

Ustalono, że miejsce Państwowego Inspektoratu Architektury i Urbanistyki Ukrainy w systemie centralnych organów wykonawczych jest styczne dla pozycji inspektoratu jako centralnego organu wykonawczego (wyróżniono ogólne i specjalne cechy determinujące) i jest szczegółowo opisane poprzez elementy strukturalne odpowiedniego statusu administracyjnoprawnego. Należy zwrócić uwagę na fakt, że Państwowy Inspektorat Architektury i Urbanistyki Ukrainy sprawuje kontrolę zewnętrzną (resortową).

Stwierdzono, że specyfika statusu administracyjnoprawnego Państwowego Inspektoratu Architektury i Urbanistyki Ukrainy polega na normatywnie ustalonej identyfikacji pozycji tego podmiotu, odzwierciedlającej podstawy uczestnictwa w stosunkach publicznych w odniesieniu do administracji publicznej.

Słowa kluczowe: centralny organ władzy wykonawczej, państwowy inspektorat, status administracyjnoprawny, Państwowy Inspektorat Architektury i Urbanistyki Ukrainy, podmiot administracji publicznej.

STATE ARCHITECTURAL AND CONSTRUCTION INSPECTORATE OF UKRAINE IN THE SYSTEM OF CENTRAL EXECUTIVE AUTHORITIES

Olena Gulchak

*Postgraduate Student at the Department of Administrative and Financial Law
National University “Odessa Law Academy” (Odessa, Ukraine)
ORCID ID: 0000-0003-1681-9697
olenagul292@gmail.com*

Abstract. The article deals with the study of the specifics of the administrative and legal status of the State Architectural and Construction Inspectorate of Ukraine. It is noted that the creation of the State Architectural and Construction Inspectorate of Ukraine is a consequence of the application of public succession through the acquisition of legal status in a derivative manner, which involves the transfer of functions and powers from existing bodies.

It is established that the place of the State Architectural and Construction Inspectorate of Ukraine in the system of central executive authorities is related to the position of the inspection as a central executive body (general and special determinants are distinguished) and detailed through structural elements of the relevant administrative status. Attention is paid to the fact that the State Architectural and Construction Inspectorate of Ukraine carries out external (departmental) control.

Key words: central executive body, state inspection, administrative and legal status, State Architectural and Construction Inspectorate of Ukraine, authorized entity of public administration.

ДЕРЖАВНА ІНСПЕКЦІЯ АРХІТЕКТУРИ ТА МІСТОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Олена Гульчак

*аспірант кафедри адміністративного та фінансового права
Національного університету «Одеська юридична академія» (Одеса, Україна)
ORCID ID: 0000-0003-1681-9697
olenagul292@gmail.com*

Анотація. Стаття присвячена дослідженню специфіки адміністративно-правового статусу Державної інспекції архітектури й містобудування України. Зазначено, що створення Державної інспекції архітектури й містобудування України є наслідком застосування публічного правонаступництва через набуття правового статусу в похідний спосіб, що передбачає передачу функції та повноваження від уже наявних органів.

Установлено, що місце Державної інспекції архітектури й містобудування України в системі центральних органів виконавчої влади дотичне положенню інспекції як центрального органу виконавчої влади (виокремлено загальні й спеціальні детермінуючі ознаки) і деталізується через структурні елементи відповідного адміністративно-правового статусу. Звернуто увагу на те, що Державна інспекція архітектури й містобудування України здійснює зовнішній (надвідомчий) контроль.

Виявлено, що специфіка адміністративно-правового статусу Державної інспекції архітектури й містобудування України полягає в нормативно закріпленій ідентифікації становища такого суб'єкта, що відбиває засади участі в суспільних відносинах щодо публічного адміністрування.

Ключові слова: центральний орган виконавчої влади, державна інспекція, адміністративно-правовий статус, Державна інспекція архітектури й містобудування України, суб'єкт публічної адміністрації.

Вступ. Постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання функціонування органів архітектурно-будівельного контролю та нагляду» від 23 грудня 2020 р. № 1340 передбачено ліквідацію таких органів виконавчої влади, як: Державна інспекція містобудування, Державна сервісна служба містобудування, Державна архітектурно-будівельна інспекція. Натомість повноваження щодо державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду передано новоствореній Державній інспекції архітектури й містобудування (Деякі питання функціонування органів архітектурно-будівельного контролю та нагляду, 2020). Одночасно в теорії адміністративного права превалюючого значення набула концепція публічного адміністрування, що прийшла на зміну державного управління. За таких умов змінено підхід до характеристики органів виконавчої влади як суб'єктів публічного адміністрування. Зміни нормативного впорядкування статусу центрального органу виконавчої влади, якого уповноважено на реалізацію державної політики у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, з одного боку, і трансформація теоретичного підходу до сутності функціонування суб'єктів публічної адміністрації, – з іншого, зумовили актуальність дослідження.

Проблематика визначення особливостей адміністративно-правового статусу органів державної виконавчої влади тривалий час досліджується національними й зарубіжними науковцями, а саме: В.Б. Авер'яновим, Н.О. Армаш, Л.Р. Білою-Тіуною, Т.І. Білоус-Осінь, В.М. Бевзенко, Ю.П. Битяк, І.П. Голосніченко, О.М. Гумін, В.В. Кобзар, С.В. Ківаловим, В.К. Колпаковим, О.І. Лавреновою, Р.С. Мельником, А.В. Малько, О.М. Музичук, Н.М. Олефіренко, О.П. Хамходерою та іншими. Водночас наукові висновки в більшості випадків зроблено щодо адміністративно-правового статусу центральних органів виконавчої влади. Таким чином, аспекти, що визначають місце Державної інспекції архітектури й містобудування України в системі державної виконавчої влади, залишаються малодослідженими й потребують наукового переосмислення.

Метою статті є встановлення змістовно-сутнісних ознак Державної інспекції архітектури й містобудування України, що характеризують її місце в системі органів державної виконавчої влади, шляхом вирішення таких завдань: визначення адміністративно-правового статусу Державної інспекції архітектури й містобудування України, виокремлення її ознак як суб'єкта публічної адміністрації.

Під час здійснення дослідження використовувались загальні й спеціальні методи наукового-доктринального пошуку: метод системного аналізу, діалектичний метод, формально-логічний і структурно-функціональний методи, а також ряд емпіричних методів.

Основна частина. Створення Державної інспекції архітектури й містобудування України як центрального органу виконавчої влади, більшість діяльності якого складають контрольні-наглядові функції за дотриманням актів законодавства державними органами, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, юридичними й фізичними особами (Про центральні органи виконавчої влади, 2011), є наслідком застосування публічного правонаступництва. Усталеним тлумаченням публічного правонаступництва є його розуміння як повного або часткового передання (набуття) правового статусу від одного суб'єкта публічної адміністрації до іншого суб'єкта, що зумовлює вступ в наявні адміністративно-правові відносини нового суб'єкта публічної адміністрації на місце суб'єкта, котрий або припинив своє існування, або повністю чи частково позбувся адміністративної компетенції; це заміщення одного суб'єкта публічної адміністрації іншим (Гриценко, Мельник, Пухтецька, 2015). Тобто Державною інспекцією архітектури й містобудування України набуто правового статусу в похідний спосіб, що передбачає передачу функцій та повноваження від уже чинних органів (Повар, 2012: 42). Крім того, застосоване публічне правонаступництво під час створення Державної інспекції архітектури й містобудування України залежно від класифікуючих ознак такої процедури (Бевзенко, 2014) є:

- 1) за суб'єктом – публічним правонаступництвом після органів державної влади;
- 2) за сферою поширення компетенції суб'єкта – зовнішнім публічним правонаступництвом, що означає передання компетенції певного обсягу від одного організаційно відокремленого суб'єкта публічної адміністрації до іншого, такого ж організаційно відокремленого;
- 3) за обсягом – абсолютним публічним правонаступництвом, що передбачає передання всіх без винятку прав та обов'язків суб'єкта-попередника;
- 4) за способом закріплення – публічним правонаступництвом, що відбулось на підставі підзаконного нормативно-правового акту.

Щодо місця Державної інспекції архітектури й містобудування України в системі центральних органів виконавчої влади, то воно є дотичним положенню інспекції як центрального органу виконавчої влади (Деякі питання функціонування органів архітектурно-будівельного контролю та нагляду, 2020; Про центральні

органи виконавчої влади, 2011) і деталізується через структурні елементи відповідного адміністративно-правового статусу.

Віднесення Державної інспекції архітектури й містобудування України до системи центральних органів виконавчої влади наділяє її загальними ознаками, що притаманні органам державної виконавчої влади (Ківалов, Біла-Тіунова, Білоус-Осінь, 2019):

- 1) вона є складовою частиною системи публічної адміністрації та державного апарату в цілому;
- 2) їй наділено компетенцією у сфері публічного адміністрування та реалізації державної виконавчої влади;
- 3) вона є самостійною інституцією в організаційному й функціональному відношенні;
- 4) їй створено у встановленому законом порядку для здійснення визначених управлінських функцій;
- 5) її діяльність має вторинний і підзаконний характер, тому що компетенція реалізується виключно на підставі й на виконання закону;
- 6) для досягнення поставленої мети їй наділено правом застосування заходів державного примусу;
- 7) вона має статус юридичної особи тощо.

Щодо спеціальних ознак, які притаманні інспекціям як центральним органам виконавчої влади, зазначимо таке. Термін «інспекція» в цілому використовується для позначення виду діяльності або утворення, що здійснює відповідну функцію та розкривається у філологічній літературі як:

- 1) нагляд за правильністю дій і додержанням установлених правил різними підприємствами, установами тощо;
  - 2) установа, організація або відділ певної установи, що здійснює інспектування кого-небудь.
- В юриспруденції за його допомогою характеризують:
- а) форму контролю (зміст – інспектування);
  - б) відповідну функцію публічної влади;
  - в) організаційну одиницю, на яку покладено реалізацію функції.

Не зважаючи на діалектичну єдність вказаних трактувань, цілком виправдано переважає останній – інституційний – підхід (Хамходера, 2014: 25). Виходячи з векторної спрямованості контрольних-наглядових заходів, яких уповноважено здійснювати Державну інспекцію архітектури й містобудування України, її доцільно віднести до центральних органів виконавчої влади, що здійснюють зовнішній (надвідомчий) контроль.

Специфіка адміністративно-правового статусу Державної інспекції архітектури й містобудування України полягає в нормативній закріпленій ідентифікації становища такого суб'єкта, що відбиває засади участі в суспільних відносинах щодо публічного адміністрування. До структурних елементів адміністративно-правового статусу Державної інспекції архітектури й містобудування України (Галунько та ін., 2018) віднесемо:

- 1) нормативно-правову основу, що є сукупністю правових норм, якими врегульовано функціонування Державної інспекції архітектури й містобудування України. Наприклад: Конституція України (1996 р.), Закони України «Про центральні органи виконавчої влади» (2011 р.), «Про регулювання містобудівної діяльності» (2011 р.), «Про архітектурну діяльність» (1999 р.), Постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання функціонування органів архітектурно-будівельного контролю та нагляду» (2020 р.), «Про затвердження Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного нагляду» (2015 р.), «Деякі питання забезпечення функціонування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва» (2021 р.) тощо;
- 2) принципи функціонування, а саме: верховенства права й належного врядування (Мельник, Бевзенко, 2014);
- 3) мету функціонування, яка полягає в забезпеченні належного публічного адміністрування у сфері державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, що диференціюється в окремих завданнях, а саме: підготовки пропозицій щодо забезпечення формування державної політики з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, здійснення в межах повноважень державного архітектурно-будівельного контролю за дотриманням законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил під час виконання підготовчих і будівельних робіт, ліцензування видів господарської діяльності з будівництва об'єктів, а також виконання дозвільних і реєстраційних функцій у будівництві (Деякі питання функціонування органів архітектурно-будівельного контролю та нагляду, 2020);
- 4) галузеву компетенцію, що відбивається в наданих повноваженнях, які реалізуються в межах суспільних відносин, пов'язаних із містобудуванням та архітектурно-будівельним устроєм для виконання визначених функцій держави;
- 5) порядок формування, що відбивається в спрямуванні й координації органу Кабінетом Міністрів України через Міністра розвитку громад і територій України (Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади, 2014);
- 6) порядок прийняття рішень, що відбиває процедуру застосування інструментів публічного адміністрування у вигляді прийняття нормативно-правових актів, адміністративних актів та укладення адміністративних договорів тощо.

Слід зазначити, що контрольні-наглядові повноваження Державної інспекції архітектури й містобудування України не означають відсутності наділення її іншими функціями. Це пов'язано з тим, що інституційно розірвати зв'язок між наданням адміністративних послуг і контролем в багатьох сферах як неможливо, так і недоцільно. Позиція про необхідність жорсткого розмежування вказаних напрямів діяльності, оскільки в протилежному разі виникає конфлікт інтересів, видається надто категоричною. Таким чином, існують другорядні функції Державної інспекції архітектури й містобудування України, що інколи заперечуються як

негармонійні до основного напряму діяльності, але абсолютне відокремлення яких буде більше штучним, ніж раціональним. Наприклад, надання адміністративних послуг Державної інспекції архітектури й містобудування України у вигляді ліцензування видів господарської діяльності з будівництва об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із середніми (СС2) і значними (СС3) наслідками, ініціативно-дорадча участь у забезпеченні формування політики з питань архітектурно-будівельної діяльності тощо. Додатковим аргументом є положення ч. 2 ст. 17 Закону «Про центральні органи виконавчої влади» (2011) для розмежування назв центральних органів виконавчої влади, що сформульовані через показник не виключності, а переважності («більшість функцій»), залишаючи місце для інших векторів активності.

Для реалізації покладених функцій Державна інспекція архітектури й містобудування України наділена рядом повноважень: проведення перевірок у межах предмету відання; здійснення державного ринкового нагляду в межах сфери своєї відповідальності; видання обов'язкових до виконання приписів; скасування чи зупинення дій, прийнятих об'єктами нагляду, які порушують вимоги законодавства у сфері містобудівної діяльності, з одночасним складенням протоколу про вчинення адміністративного проступку; складення актів перевірок, протоколів про вчинення правопорушень, розгляд справ про правопорушення у сфері містобудівної діяльності й справ про адміністративні правопорушення з прийняттям відповідних рішень, накладення штрафів відповідно до закону; розгляд рішень про скасування чи зупинення дії рішень, прийнятих із порушенням вимог містобудівного законодавства об'єктами нагляду; ліцензування видів господарської діяльності з будівництва об'єктів; заборона за вмотивованим письмовим рішенням експлуатації закінчених будівництвом об'єктів, не прийнятих в експлуатацію, тощо (Деякі питання функціонування органів архітектурно-будівельного контролю та нагляду, 2020). Приведений перелік не є вичерпним чи універсальним.

Щодо визначення Державної інспекції архітектури й містобудування України як суб'єкта публічної адміністрації, зазначимо, що основу діяльності такого органу виконавчої влади складають повноваження, які в цілому охоплені втручальним публічним адмініструванням. Крім того, до інструментів, які можуть бути застосовані таким суб'єктом публічної адміністрації для впорядкування архітектурно-будівельної діяльності, віднесено: прийняття підзаконних нормативно-правових актів у формі наказів організаційно-розпорядчого характеру; прийняття індивідуальних (адміністративних) актів (наприклад, у формі видачі сертифікату про прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта або відмови в їх видачі); укладення адміністративних договорів для правового оформлення взаємодії з іншими державними органами, допоміжними органами й службами, утвореними Президентом України, тимчасовими консультативними, дорадчими й іншими допоміжними органами, утвореними Кабінетом Міністрів України, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, профспілками й організаціями роботодавців, а також підприємствами, установами й організаціями (Деякі питання функціонування органів архітектурно-будівельного контролю та нагляду, 2020).

Висновки. Проведене дослідження дає змогу визначити, що створення Державної інспекції архітектури й містобудування України є наслідком застосування публічного правонаступництва. Установлено, що місце Державної інспекції архітектури й містобудування України в системі центральних органів виконавчої влади є дотичним положенню інспекції як центрального органу виконавчої влади й деталізується через структурні елементи відповідного адміністративно-правового статусу

Виходячи з векторної спрямованості контрольно-наглядових заходів, які уповноважено здійснювати Державну інспекцію архітектури й містобудування України, її доцільно віднести до центральних органів виконавчої влади, що здійснюють зовнішній (надвідомчий) контроль. Специфіка адміністративно-правового статусу Державної інспекції архітектури й містобудування України полягає в нормативно закріпленій ідентифікації становища такого суб'єкта, що відбиває засади участі в суспільних відносинах щодо публічного адміністрування.

Список використаних джерел:

1. Деякі питання функціонування органів архітектурно-будівельного контролю та нагляду : Постанова Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2020 р. № 1340 / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1340-2020-%D0%BF#Text> (дата звернення: 04.11.2021).
2. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17 березня 2011 р. № 3166-VI / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17> (дата звернення: 04.11.2021).
3. Загальне адміністративне право : підручник / І.С. Гриценко, Р.С. Мельник, А.А. Пухтецька та інші ; за заг. ред. І.С. Гриценка. Київ : Юрінком Інтер, 2015. 568 с.
4. Повар П.О. правонаступництво при утворенні та припиненні центральних органів виконавчої влади. *Юридичні науки*. 2012. № 93. С. 40–43.
5. Бевзенко В.М. Публічне правонаступництво: сутність, процедури та особливості. *Адміністративне право і процес*. 2014. № 1 (7). С. 20–36. URL: <http://applaw.net/index.php/journal/article/view/455> (дата звернення: 04.11.2021).
6. Адміністративне право : навчально-методичний посібник (для здобувачів вищої освіти денної форми навчання) / С.В. Ківалов, Л.Р. Біла-Тіунова, Т.І. Білоус-Осінь. Одеса : Фенікс, 2019. 136 с. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/handle/11300/12119> (дата звернення: 04.11.2021).
7. Хамходера О.П. Адміністративно-правовий статус інспекції як центрального органу виконавчої влади : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Одеса, 2014. 269 с.
8. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / В.В. Галунько, П.В. Діхтієвський, О.В. Кузьменко, С.Г. Стеценко та ін. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с.

9. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 04.11.2021).
10. Про регулювання містобудівної діяльності : Закон України від 17 лютого 2011 р. № 3038-VI / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text> (дата звернення: 04.11.2021).
11. Про архітектурну діяльність : Закон України від 20 травня 1999 р. № 687-XIV / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/687-14#Text> (дата звернення: 04.11.2021).
12. Про затвердження Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного нагляду : Постанова Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 р. № 698 / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/698-2015-%D0%BF#n8> (дата звернення: 04.11.2021).
13. Деякі питання забезпечення функціонування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва : Постанова Кабінету Міністрів України від 23 червня 2021 р. № 681 / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/681-2021-%D0%BF#Text> (дата звернення: 04.11.2021).
14. Мельник Р.С., Бевзенко В.М. Загальне адміністративне право : Навчальний посібник / За заг. ред. Р.С. Мельника. Київ : Ваіте, 2014. 376 с.
15. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 р. № 442-2014-п / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/442-2014-%D0%BF#Text> (дата звернення: 04.11.2021).

References:

1. Деякі питання функціонування органів архітектурно-будівельного контролю та нагляду: Постанова Кабінету Міністрів України від 23.12.2020 р. № 1340. [Some issues of functioning of architectural and construction control and supervision bodies]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1340-2020-%D0%BF#Text> (accessed: 04.11.2021) [in Ukrainian].
2. Про тсентральні органи виконавчої влади: Закон України від 17.03.2011 р. № 3166-VI. [On central executive bodies]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17> (accessed: 04.11.2021) [in Ukrainian].
3. Загальне адміністративне право [General administrative law] : підручник / [Hrytsenko I.S., Melnyk R.S., Pukhtetska A.A. та інші]; за заг. ред. I.S. Hrytsenka. К. : Yurinkom Inter, 2015. 568 с. [in Ukrainian].
4. Povar, P. (2012) Pravonastupnytstvo pro utvorenni ta prypynenni tsentralnykh orhaniv vykonavchoi vlady [Succession on the formation and termination of central executive bodies]. *Yurydychni nauky*. № 93. pp. 40–43 [in Ukrainian].
5. Bevzenko, V.M. (2014) Publichne pravonastupnytstvo: sutnist, protsedury ta osoblyvosti [Public succession: essence, procedures and features]. *Administratyvne pravo i protses*. № 1 (7). URL: <http://applaw.knu.ua/index.php/holovna/item/251-publichne-pravonastupnytstvo-sutnist-protsedura-ta-osoblyvosti-bevzenko-v-m> (accessed: 04.11.2021) [in Ukrainian].
6. *Administratyvne pravo: navchalno-metodychnyi posibnyk (dlia zdobuvachiv vyshchoi osvity dennoi formy navchannia)* [Administrative law: educational and methodical manual (for applicants for higher education full-time education)] / S.V. Kivalov, L.R. Bila-Tiunova, T.I. Bilous-Osin. Odesa: Feniks, 2019. 136 s. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/handle/11300/12119> (accessed: 04.11.2021) [in Ukrainian].
7. Khamkhodera, O.P. (2014) Administratyvno-pravovyi status inspektsii yak tsentralnoho orhanu vykonavchoi vlady [Administrative and legal status of the inspection as a central body of executive power]: dys. ... kandydata yuryd. nauk. Odesa, 269 s. [in Ukrainian].
8. *Administratyvne pravo Ukrainy. Povnyi kurs* [Administrative law of Ukraine]: підручник / Halunko V., Dikhtievskiy P., Kuzmenko O., Stetsenko S. та ін. Kherson: OLDI-PLIuS, 2018. 446 s. [in Ukrainian].
9. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР [The Constitution of Ukraine]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text> (accessed: 04.11.2021) [in Ukrainian].
10. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України від 17.02.2011 р. № 3038-VI [On regulation of urban development activity]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text> (accessed: 04.11.2021) [in Ukrainian].
11. Про архітектурну діяльність: Закон України від 20.05.1999 р. № 687-XIV [On architectural activity]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/687-14#Text> (accessed 04.11.2021) [in Ukrainian].
12. Про затвердження Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного нагляду: Постанова Кабінету Міністрів України від 19.08.2015 р. № 698 [On approval of the Procedure for state architectural and construction supervision]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/698-2015-%D0%BF#n8> (accessed: 04.11.2021) [in Ukrainian].
13. Деякі питання забезпечення функціонування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва: Постанова Кабінету Міністрів України від 23.06.2021 р. № 681 [Some issues of ensuring the functioning of the Unified State Electronic System in the field of construction]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/681-2021-%D0%BF#Text> (accessed: 04.11.2021) [in Ukrainian].
14. Melnyk, R.S., Bevzenko, V.M. (2014) *Загальне адміністративне право* [General administrative law]: Навчальний посібник / За заг. ред. R.S. Melnyka. К.: Ваіте, 376 с. [in Ukrainian].
15. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 р. № 442-2014-п [On optimization of the system of central executive bodies]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/442-2014-%D0%BF#Text> (accessed: 04.11.2021) [in Ukrainian].